

og udtalte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Anton Jensen siger, at det ikke var Meningen med Skattelovene, at de skulde vende den tunge Ende nedad. Det var heller ikke vor Mening at vælge Folketingsmænd, der kunde lave en saadan Lov. Men kendte Anton Jensen den virkelige Mening med Loven, da han stemte for den, faar han vist Klø her i Faksekredsen. Vi Smaafolk ere vist blevne tagne ved Næsen, men ville vore Folketingsmænd indrømme, at de have taget fejl, saa ville vi tilgive dem. Ville de derimod ikke indrømme det, skulle de have Klø“.

Formanden: Det kunde have været Citater af en mere passende Tone over for Rigsdagens Medlemmer, som blev oplæste her i Tinget.

K. M. Klausen: Jeg kan jo ikke forvanske det, jeg citerer.

Formanden: Men det ærede Medlem kan lade være med at citere Ting, som det ikke sømmer sig at læse op her.

K. M. Klausen: Saadan er altsaa Stemningen her i Landet overfor Rigsdagsmændene, at man fra Vælgernes Side er i høj Grad misfornøjet med disse Love, at man undrager Rigsdagsmændene sin Støtte for Fremtiden, hvis de, som sagt, ikke aabent og ærligt ville erkende, at de have taget fejl.

Det ærede Medlem for Løvel rettede et Spørgsmaal til mig, jeg skal citere, hvad han udtalte: „Det ærede Medlem oplyste, at han har været ude i Frederikssundskredsen — var det ikke denne Kreds? Det er for Resten det samme —, hvor han havde truffet en Vælger, som fandt sig brøstholden ved Skattelovene, idet han, der havde en Indtægt af 600 Kr., havde faaet sin Skat forhøjet med 100 pCt., vistnok fra 4 til 8 Kr. Ja, men det ærede Medlem ved jo — eller ved han det ikke, jeg forudsætter i alt Fald, at han ved det —, at Indtægter under 800 Kr. paa Landet behandles efter frit Skøn. Hvordan kan saa det ærede Medlem driste sig til her i Tinget at henvise til dette Eksempel og sige: der kan De se, hvilken skammelig Uret der øves efter disse Love? Hvorfor sagde det ærede Medlem ikke til Frederikssundskreds-Vælgeren: Hvis De er sat op i Skat, er det ikke Lovens, men Ligningsmyndighedens Skyld.“ Det ærede

Medlem for Løvel paastaar altsaa, at det er Ligningsmyndighedernes Skyld, det er ikke Lovens Skyld, at vedkommende er bleven sat op i Skat. Jeg vil paastaa det modsatte. Det ærede Medlem har ikke Ret i at sige, at det ikke er Lovens Skyld. Det kan meget godt være, at det er Lovens Skyld, og jeg vil nævne tre Grunde, som for mig ere bestemmende til at sige, at det er Lovens Skyld.

For det første er det en Kendsgerning, at der er sket en stor Forandring i Skatteansættelsen hele Landet over nu ved sidste Ligning, en Forandring, som har medført, at en Mængde Smaafolk ere blevne satte op i Skat, og at en Mængde rige og velstillede Folk have faaet deres Skat betydelig nedsat. Hvad er det, der har medført denne Forandring, andet end Skattelovene? Hvis de ikke vare blevne vedtagne, er det ganske sikkert, at der ikke vilde være sket en saa uhyre Forandring i Paaligningen af den kommunale Skat, som Tilfældet er, saa at man kan sige her, at Skattelovene have deres Del af Skylden. Det er ikke Ligningsmyndighederne, men dette ny Moment: Skattelovene. Ligningsmyndighederne ere de samme som tidligere, og de vilde ikke, hvis Skattelovene ikke vare komne, have begaaet den Uretfærdighed, eller hvad man nu skal kalde det, saaledes stærkt at forhøje Smaafolks Skat. For det andet er det en Kendsgerning, at i mange Kommuner her i Landet har man nedsat den samlede Skat for de velstillede, og naar Kommunen alligevel skal bruge de samme Midler som i tidligere Aar, er det naturligt, at denne Nedsættelse, som de velstillede have faaet, er lagt over paa de smaa Skatteydere. Endelig for det tredie vil jeg sige, at det ogsaa ligefrem direkte kan være Lovens Skyld, at Folk med Indtægter af 5—600 Kr. have faaet deres Skattebyrde forøget, maaske fordoblet. Lad os holde os til dette Eksempel med denne Landarbejder fra Frederikssundskredsen. Han skulde have en Indtægt af 5 til 600 Kr.; skulle vi sige en Indtægt paa 550 Kr. Det er endvidere oplyst, at han skulde have 5—6 Børn, skulle vi sige 6 Børn. Saa vil jeg antage, hvad ikke er noget kunstigt, noget tænkt, men noget ret almindeligt, at denne Mand blandt de 6 Børn har en Dreng, der er i Lære, og at denne Dreng faar, lad os sige 3 Kr. om Ugen, og at han bor hjemme hos Forældrene, saa at han bringer en Indtægt til Hjemmet af 156 Kr. om Aaret. Endvidere vil det ikke være ualmindeligt, at et Par af de andre Børn er ude at tjene,